



БОРБА®



**МАНИФЕСТЪ**  
**за обявяване на българската независимост**

По волята на незабвения Царь-Освободител, великият братски руски народ, подпомогнат от добритѣ ни съседѣ, поданицитѣ на Негово Величество Ромѣнския кралъ и отъ юначнитѣ българи, на 19 февруарий 1878 г. сломи робскитѣ вериги, що прѣзъ вѣкове оковаваха България, нѣкогашъ тѣй велика и славна.

Отъ тогава и до днесъ, цѣли тридесетъ години, българскиятъ народъ, непоколебимо вѣренъ къмъ памятьта на народнитѣ дѣйци за своя свобода и въодушевеванъ отъ тѣхнитѣ завѣсти, неуморно работи за уреждането на хубавата си земя и създаде отъ нея, подъ мое ръководство и онова на О'Бозе почившия Князь Александъръ, държава, достойна да бѣде равноправенъ членъ въ сѣмейството на цивилизованитѣ народи.

Винаги миролюбивъ, моятъ народъ днесъ копнѣе за своя културенъ и икономически напредѣкъ; въ това направление нищо не бива да спѣва България, нищо не трѣбва да прѣчи на прѣуслѣването ѝ. Такова е желанието на народа ни, такава е неговата воля - да бѣде споредъ както той иска.

Българкиятъ народъ и Държавниятъ му Глава не могатъ освѣнъ еднакво да мислятъ и едно да желаятъ.

Фактически независима, Държавата Ми се спѣва въ своя нормаленъ и спокоенъ развой отъ единъ договоръ, уви, съ формалното разкъсване на които се отстрани и настаналото охлаждение между България и Турция.

Ази и народътъ Ми искрено се радваме на политическото възраждане на Турция; тя и България, свободни и напълно независими една отъ друга, ще иматъ всички ус-

ловия да създадатъ и уякчатъ приятелскитѣ си връзки и да се прѣдадатъ на мирно вътрешно развитие.

Въодушевенъ отъ това свято дѣло и, за да отговоря на държавнитѣ нужди и народното желание, съ благословението на Всевишния, **провъзгласявамъ съединената на 6 септемврий 1885 година България за Независимо Българско царство** и заедно съ народа Си дълбоко вѣрваме, че този ни актъ ще намѣри одобритието на Великитѣ Сили и съчувствието на цѣлия просвѣтенъ свѣтъ.

Да живѣе свободна и независима България!

Да живѣе Българскиятъ народъ!

На първообразното съ собствена ръка на НЕГОВО ВЕЛИЧЕСТВО подписано:

**ФЕРДИНАНДЪ I.**

М-ръ Прѣдсед. и М-ръ на Общ. Сгр. Пѣт. и Съоб.: **А. Малиновъ**

М-ръ на Външнитѣ Работи и Изповѣд.: **С. Паприковъ**

Министъръ на Вътрѣшнитѣ Работи: **М. Такевъ**

М-ръ на Народното Просвѣщение: **Н. Мушановъ**

Министъръ на Финанситѣ: **Ив. Салабашевъ**

Министъръ на Правосъдието: **Т. Кръстевъ**

М-ръ на войната: Генераль-лейтенантъ **Николаевъ**

М-ръ на Търговията и Земледѣлието: **А. Ляпчевъ**

# Никога не ще забравимъ!

*Който миналото спомене  
окото да му изтече.  
А който го забрави,  
на него и дветъ!  
Солженищнъ*

През цѣлото време на Втората свѣтвна война България поддържаше дипломатически отношения съ Съветския съюзъ. За благодарностъ и доброто поведение на българското правителство къмъ Русия, на 5 септември 1944 г. "братята" ни обявиха война и нахълтаха брутално въ Родината. Отвориха вратитѣ на затворитѣ и съ помощта на престѣпници и цигани започнаха грабежи и убийства. На 9 септември 1944 г. арестуваха законнитѣ регенти и малолѣтния царъ и назначиха комунистически избраници. Наложиха нѣкакъвъ "народенъ сѣдъ" за оправдание предъ свѣта и явно и тайно продължиха убийствата и грабежитѣ съвмѣстно съ покровителитѣ си!

Следъ двегодишни произволи, на 8 септември 1946 г. въ България се проведе "референдумъ" за премахване на монархията и създаване на републиканско управление. Съ небиваль тероръ и фалшификации комуниститѣ обявиха 92,97% гласували за република, а 4,24% - за монархия. Днесъ не е тайна, че цифритѣ бѣха размѣнени. Уплашениятъ народъ и пострадалитѣ гласуваха съ 92 или 95% за монархията, а два или четири процента - за властващото терористично управление.

Побеснѣли отъ ядъ и съ мощната подкрепа на Сталинъ, издевателствата продължиха. Всѣки, който употребяваше чужди думи или имаше колоритенъ речникъ и говорѣше на високъ стилъ, особено владѣещите чужди езици, се обявяваше за врагъ на режима или за шпионинъ. Властницитѣ се шокираха и съмняваха дори въ добре облечени, чисти или избръснати хора. Тѣ спираха и следѣха всѣки такъв, като се интересуваха кѣде работи и съ какво се занимава. Тѣхната сбирщина отъ мръсни, брадясали, примитивни и съвършено прости кадри, събирани отъ покрайнинитѣ на селото, престѣпници отъ затворитѣ и разни негодници, трудно понасяха интелигенцията и при досегъ съ образованитѣ, веднага се изписваше избликъ на ядъ и омраза по лицата имъ, особено къмъ онѣзи, които не приличаха по външностъ на властницитѣ.

Едновременно съ убийствата за лични отмѣщения и заграбване на пари или имоти отъ по-заможнитѣ, комуниститѣ се заеха съ унищожаване на досегашната интелигенция и създаване на нова по тѣхенъ образецъ. Касапницата продължи цѣли 45 години и завърши съ изстребването на цѣлото старо поколение въ 60 концентрационни лагери и затвори.

Извършениятъ превратъ на 10 ноември 1989 г. отъ най-близкитѣ на Тодоръ Живковъ узакони убийствата и грабежитѣ до тази дата. Границитѣ се отвориха и частъ отъ крадцитѣ и тѣхнитѣ наследници тръгнаха на Западъ съ препълнени торби. Нѣма народенъ сѣдъ, нѣма наказания за убийцитѣ и смѣненитѣ. ОСЕМЪ правителства до днесъ не потърсиха смѣтка на престѣпницитѣ! Стигна се до парадокси пакъ тѣ да дирижиратъ страната, а побѣгналитѣ да получатъ чужди поданства и да живѣятъ въ разкошь. Наскоро дори и синътъ на Хрущовъ взе американско поданство, въпрѣки че баща му се закани да изтрие отъ картата тази омразна капиталистическа страна!

*Драгомиръ Загорски*

# Никога не ще простимъ!

